

PATRIARHIA ROMÂNĂ
Episcopia Ortodoxă Română a Australiei și Noii Zeelande
Parohia Ortodoxă „ Sfânta Maria “

511 Adelaide Road, Berhampore, Wellington 6023 , Noua Zeelandă
Telefon : 064 4 389 1630; site: www.romani.co.nz

CU- VÂNTUL DE WELLINGTON

Buletin Parohial nr.5 luna Ianuarie 2010

Din acest număr:

- *Sărbătorile lunii Ianuarie;
- *Din viața parohiei noastre;
- *Pagina copiilor;

Rețetă de Anul Nou

Se ia binecuvântare,
se adaugă-un strop de soare,
și o pulbere de stele;
se amestecă-ntre ele.
Se mai pune bunătațe,
și iertare de păcate.
Iar iubire?...
Cât cuprinde!

Și de la Domnul Hristos
Să aveți un an frumos.
Mulțumire pentru toate:
Mulți ani cu sănătate!

Noul an se aterne înaintea noastră ca un volum nescris cu 365de pagini goale. Vă urăm să le scrieți numai cu lucruri bune, împliniri și fericire pentru ca la sfârșitul volumului să-l citiți cu bucurie.

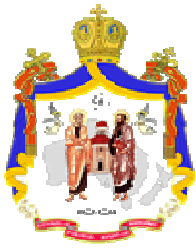
Un an 2010 binecuvântat cu tot ceea ce este mai bun și minunat pentru fiecare în parte și familiile dumneavoastră.

LA MULȚI ANI!

Pr. Antonie-Claudiu cu familia.

Programul liturgic din luna Ianuarie

- *Vineri 01.01.2010-Tăierea împrejur cea după trup a Domnului; Sfântul Vasile cel Mare(Anul Nou);-Acatistul Sfântului Vasile cel Mare ora 9:30; Sf.Liturghie a Sf.Vasile cel Mare ora 10:30; Moliftele Sf. Vasile cel Mare;-Slujbă de Tedeum cu prilejul Anului Nou;
- *Sâmbătă 02.01.2010-Vecernie ora 18:00;
- *Duminică 03.01.2010- Acatistul Maicii Domnului ora 9:30; Sf.Liturghie ora 10:30-(Duminica dinaintea Botezului Domnului);
- *Marți 05.01.2010-Vecernie ora 18:00;
- *Miercuri 06.01.2010-Botezul Domnului(Boboteaza-Dumnezeiasca arătare)-Acatistul Sfintei Treimi ora 9:30;- Sf.Liturghie ora 10:30;
- *Miercuri 06.01.2010-Vecernie ora 18:00;
- *Joi 07.01.2010 - Soborul Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul și Înaintemergătorul Domnului;- Acatistul Sf. Ioan ora 9:30; - Sfânta Liturghie –ora 10:30;
- *Sâmbătă 09.01.2010 – Vecernie ora 18:00;
- *Duminică 10.01.2010 – Acatistul Maicii Domnului ora 9:30; Sf.Liturghie ora 10:30 (Duminica după Botezul Domnului- Începutul propovăduirii Domnului);
- *Sâmbătă 16.01.2010 – Vecernie ora 18:00;
- *Duminică 17.01.2010- Acatistul Maicii Domnului ora 9:30; Sf. Liturghie ora 10:30 (Duminica a 32 a după Rusalii-a lui Zaheu);
- *Sâmbătă 23.01.2010- Vecernie ora 18:00;
- *Duminică 24.01.2010- Acatistul Maicii Domnului ora 9:30;- Sf. Liturghie ora 10:30 (Duminica a 33-a după Rusalii- a Vameșului și Fariseului);
- *Vineri 29.01.2010 – Vecernie ora 18:00;
- *Sâmbătă 30.01.2010-Sfinții Trei Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigore Teologul și Ioan Gură de Aur;- Acatistul Sfinților Trei Ierarhi ora 9:30;- Sf.Liturghie ora 10:30;
- *Sâmbătă 30.01.2010- Vecernie ora 18:00;
- *Duminică 31.01.2010 –Înaintepăznuirea Întâmpinării Domnului-Acatistul Maicii Domnului ora 9:30;Sf. Liturghie ora 10:30(Duminica a 34-a după Rusalii- a Fiului Risipitor)

1 Ianuarie

Tăierea împrejur a Domnului

În această zi, la opt zile de la Nașterea Sa, Domnul rabdă tăierea împrejur cea după trup, ca împlinind Legea, să dea în lături rânduiala trupească a legii vechi și să aducă în lume o tăiere împrejur nefăcută de mână: Tăierea Împrejur cea duhovnicească a Sfântului Botez, adică “dezbrăcarea de trupul păcatelor cărnii”(Col.2.11).

Ca Fiu al Lui Dumnezeu și ca mare întemeietor al Testamentului celui veșnic, o dată cu supunerea Sa la rânduiala tăierii împrejur, Domnul astăzi pune capăt, deci, legii vechi și face începutul rânduielilor Testamentului celui Nou, scris pe tablele inimii oamenilor. Drept aceea, noi creștinii nu mai suntem ținuți la tăierea împrejur cea trupească, dar suntem ținuți să ne supunem și să împlinim rânduielile unei adevărate tăieri împrejur duhovnicești.

Sărbătoarea Tăierii Împrejur este și sărbătoarea numelui lui Iisus. Că tăindu-se împrejur, Domnul a fost numit cu numele Iisus, cum spusese îngerul, mai înainte de a se fi zămislit El în pântecele Fecioarei. Praznicul acesta ne aduce aminte ce loc de seamă trebuie să aibă chemarea acestui nume în viața noastră duhovnicească și cât de mare putere are acest sfânt nume:”**Că Dumnezeu L-a preînălțat și I-a dat lui nume, care este mai presus de orice nume, ca în numele lui Iisus tot genunchiul să se plece, al celor cerești și ai celor pământești și al celor de sub pământ și orice limbă să mărturisească că Domnul este Iisus Hristos întru slava lui Dumnezeu Tatăl”(Filip. 2,9-11).**

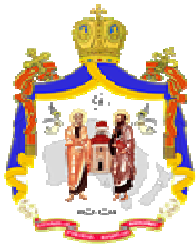
Sfântul Vasile cel Mare

Sfântul Vasile cel Mare a trăit între anii 330-379, în vremea Sfântului și marelui împărat Constantin și până în zilele împăratului Valens, cel căzut în rătăcirea lui Arie. S-a născut în Cezareea Capadochiei, din părinți credincioși și înstăriți, Emilia și Vasile, tatăl său fiind un luminat dascăl în cetate. Iubitor de învățătură și înzestrat pentru carte, Sfântul Vasile și-a îmbogățit mintea cercetând rând pe rând, școlile din orașul său Cezareea, apoi Bizanț, mergând până și la Atena, cea mai înaltă școală din timpul său, unde l-a întâlnit pe Sfântul Grigorie de Nazians, cu care a legat o strânsă și sfântă prietenie.

A fost înălțat la scaunul de Arhiepiscop al Cezareei în anul 370, când ereticii lui Arie și Macedonie izbutiseră să aibă de partea lor pe însuși împăratul Valens. Sfântul Vasile a dus o luptă aprigă, cu scrisul și cuvântul, luminând creștinătatea și apărând dogma Sfintei Treimi. Și-a atras mania împăratului și a suferit multe prigoniri din partea lui, pentru apărarea acestei dogme de căpetenie a creștinătății.

Sfântul Vasile a îndreptat și unele lipsuri ale monahismului din timpul său, chemându-i pe monahi să se nevoiască nu numai în folosul mântuirii personale ci și în folosul aproapelui. Este primul ierarh care a întemeiet, pe lângă Biserică, azile și spitale, în ajutorul celor săraci și neputincioși, îndemnând pe cei înstăriți să folosească averile lor, ajutând pe cei nevoiași și lipsiți.

S-a mutat la Domnul la vârsta de 50 de ani, în ziua de 1 ianuarie, plans de credincioși și necredincioși, care-l iubeau și-l cinsteau pentru bunătatea și înțelepciunea lui. Cei zece ani ca arhiepiscop în Cezareea Capadochiei i-au fost de ajuns, pentru ca el să intră în istorie cu numele Vasile cel Mare.

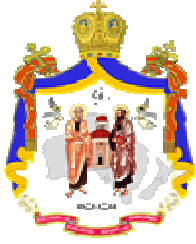

6 Ianuarie-Botezul Domnului -Boboteaza- Dumnezeiasca arătare

Domnul nostru Iisus Hristos, după întoarcerea Sa din Egipt, viețuia în Galileea, în cetatea Sa, Nazaret, unde crescuse, tăinuindu-și înaintea oamenilor puterea și înțelepciunea dumnezeirii Sale, până la vârsta de treizeci de ani, pentru că nu era îngăduit cuiva dintre iudei, mai înainte de 30 de ani, să aibă rânduiala de dascăl sau de preot. Pentru aceasta nici Domnul Hristos până la acești ani nu a început propovăduirile Sale, nici nu Se arăta că este Fiul lui Dumnezeu și Arhiereul cel mare, Care a străbătut cerurile până ce s-a împlinit numărul anilor Lui. El viețuia în Nazaret, cu Preacurata Sa Maică și cu Iosif, care era lucrător de lemn și cu care lucra împreună. După moartea lui Iosif, singur Domnul făcea acel lucru de mână, câștigând prin osteneală, hrană pentru El și pentru prea iubită Sa maică, ca să ne învețe pe noi a nu ne lenevi și nici a mânca pâinea în zadar. Apoi, împlinindu-se cei 30 de ani și venind vremea dumnezeieștii Lui arătări - precum zice Evanghelia -, ca să se arate lui Israel: A fost cuvântul lui Dumnezeu către Ioan, fiul lui Zaharia, în pustie, trimițându-l pe el ca să-L boteze cu apă. Deci, i-a pus un semn încredințat după care putea să cunoască pe Mesia, Cel care a venit în lume, precum singur Botezătorul întru a sa bună vestire spune, zicând: Cel ce m-a trimis să botez cu apă, Acela mi-a zis: "Deasupra Căruia vei vedea Duhul pogorându-se și ramânând peste El, Acela este cel ce botează cu Duh Sfânt".

Deci, ascultând Ioan cuvântul lui Dumnezeu, a venit în părțile Iordanului, propovăduind botezul pocăinței, întru iertarea păcatelor. Pentru că el era acela de care mai înainte a zis Isaia: "Glasul celui ce strigă în pustie, gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările Lui." Deci, venea la dânsul toată latura Iudeei și a Ierusalimului, și se botezau toți de la dânsul, în râul Iordanului, mărturisindu-și păcatele. Atunci a venit și Iisus din Galileea la Iordan, ca să fie botezat de Ioan. El a venit într-acea vreme, după ce Ioan spusese mai înainte poporului despre El, zicând: "Vine în urma mea Cel mai tare decât mine, Căruia nu sunt vrednic să-I dezleg curelele încălțămintelor Lui. Deci, eu v-am botezat pe voi cu apă, iar Acela vă va boteza cu Duhul Sfânt." După aceste cuvinte, a venit Iisus ca să Se boteze, cu toate că nu-I trebuia acesta, ca unul Care era preacurat, fiind născut din Preacurata și Preasfânta Fecioară, El Însuși fiind izvorul a toată curăția și sfințenia. Însă Cel ce a luat asupra Sa păcatele a toată lumea a venit la râu ca să sfințească apele cu Botezul. A venit la ape ca să curățească firea lor; a venit să Se boteze ca să ne pregătească baia sfântului Botez. A venit la Ioan, pentru că acesta să fie pentru dânsul martor nemincinos, văzând pe Duhul Sfânt pogorându-Se peste Cel pe Care-L botează și auzind glasul Tatălui de sus.

Ioan se sfia de El, zicând: "Eu am trebuință să mă botez de Tine și Tu vii la mine". Căci Ioan cu duhul L-a cunoscut pe El; pentru că mai înainte cu 30 de ani a săltat de bucurie în pântecul maicii sale; deci, avea trebuință de botezul Lui, ca cel ce era în păcatul neascultării, cel adus de Adam asupra a tot neamul omenesc. Iar Domnul a zis: Lasă acum, că așa se cade a împlini toată dreptatea. Prin dreptate înțelege aici Sfântul Ioan Gură de Aur poruncile lui Dumnezeu; ca și cum ar fi zis: "De vreme ce toate câte le poruncește legea le-am săvârșit și singura aceasta a rămas, adică să Mă botez; deci, Mi Se cade să o savârșesc și pe aceasta". Iar botezul lui Ioan era porunca lui Dumnezeu, precum el zice: "Cel ce m-a trimis ca să botez cu apă, Acela mi-a zis". Deci, cine l-a trimis? Arătat este că a fost Însuși Dumnezeu, cum zice însăși Scriptura: "A fost cuvântul lui Dumnezeu către Ioan". Deci, Iisus, fiind în vârstă de 30 de ani, S-a botezat pentru că omul de la această vârstă se pleacă cu înlesnire către tot păcatul. Așa grăiau Ioan Gură de Aur și Teofilact, cum că cea dintâi vârstă a copilăriei are multă neștiință și zburdălnicie, a doua vârstă, a tinereților, se aprinde de pofta trupească, iar vârsta de 30 de ani, a bărbatului desăvârșit, este a iubirii de aur, a mării deșarte, a iuțimii, a mâniei și a tuturor păcatelor.

Pentru aceasta Hristos Domnul a așteptat botezul până la această vârstă, ca să împlinească legea cu toate vârstele, să sfințească firea noastră și să ne dea putere, ca să biruim patimile și să ne ferim de păcatele cele de moarte. După Botezul Său, Domnul a ieșit îndată din apă, adică n-a zăbovit; căci se povestește că Sfântul Ioan Botezătorul, pe fiecare om care se boteza de dânsul, îl afunda până la cap și-l ținea astfel până ce-și mărturisea toate păcatele sale și numai după aceea îi afunda și capul și îl lăsa să iasă din apă; pentru aceasta, zice Evanghelia, că a ieșit îndată din apă. Ieșind Domnul din râu, I s-au deschis cerurile, strălucind de sus o lumină în chip de fulger, iar Duhul lui Dumnezeu S-a pogorât spre Domnul, Cel ce S-a botezat, arătându-Se în chip de porumbel.

Întocmai cum în zilele lui Noe, porumbița a vestit micșorarea apelor, tot asemenea și încetarea înecării păcatului a însemnat-o porumbelul.

Duhul Sfânt s-a arătat în chip de porumbel, pentru că acea pasăre este curată, blândă, iubitoare de oameni, fără de răutate și nu stă în locuri necurate. Tot asemenea și Duhul Sfânt este izvorul curăției, noianul iubirii de oameni, învățătorul blândeții, rânduitorul binelui și fuge de la cel care se tăvăleşte în tina cea necurată a păcatului, fără de pocăință.

Pogorându-Se Duhul Sfânt ca un porumbel spre Domnul nostru Iisus Hristos, s-a auzit un glas din cer, zicând: “Acesta este Fiul Meu cel iubit, întru Care am binevoit.”

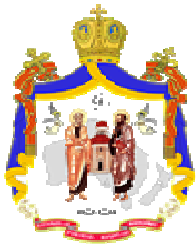
7 Ianuarie- Soborul Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul și Înaintemergătorul Domnului

A doua zi după Sfânta și dumnezeiasca Arătare, adică Botezul Domnului, Biserica a rânduit încă de la început a se prăznuie soborul cinstului și slăvitului prooroc Ioan, Înaintemergătorul și Botezătorul Domnului, căci se cădea a cinsti cu praznic pe cel ce a slujit la taina Botezului dumnezeiesc, punând mâna sa pe creștetul Stăpânului.

Deci, îndată după Botezul Domnului, Botezătorul se cinstește de toți și cu cântări se slăvește, pentru că prin sobor se înțelege adunarea poporului în biserică, la cântarea și slăvirea lui Dumnezeu, întru cinstea și lauda marelui Ioan, Înaintemergătorul și Botezătorul Celui ce se prăznuiește.

Un sobor ca acesta, măcar că se săvârșea la toate bisericile ce sunt în toată lumea, ba încă se săvârșește și astăzi; însă se face mai ales mare prăznuire în bisericile zidite în numele Botezătorului, precum oarecând în biserică lui de lângă Iordan, unde a botezat pe Hristos; în Sevastia, unde s-a tăiat de către Irod; în Antiohia, unde mâna lui cea dreaptă a fost dusă de Sfântul Evanghelist Luca, și în Constantinopol, unde acea sfântă mână se adusese din Antiohia și unde mai ales se făcuse soborul acela, de vreme ce se adusese mâna chiar în seara dumnezeieștii Arătări, când se face sfințirea apelor.

Se părea atunci că însuși Botezătorul sosește nevăzut la sfințirea apelor, făcându-se bucurie împăraților și la tot poporul, care cu multă prăznuire săvârșea soborul lui, după ziua dumnezeieștii Arătări. Deci, să săvârșim și noi cu bucurie sobornicească soborul Sfântului marelui Ioan, Înaintemergătorul și Botezătorul, rugându-l să mijlocească pentru noi către Stăpânul Hristos, ca să fim și noi în Biserica celor ce prăznuiesc veșnic, în locașul cel nefăcut de mână și acolo, în ceruri, să auzim glasul celor ce dănuiesc și prăznuiesc dumnezeieștile arătări cele veșnice, săturându-ne cu ei de vederea feței lui Dumnezeu, Care Se arată sfinților Săi; și să slăvim cu toate cereștile cete pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, în veci. Amin.

30 Ianuarie- Sfinți Trei Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigore Teologul și Ioan Gură de Aur

În zilele împăratului Alexie Comneanul, care a luat sceptrul împărăției în anul 1081, după împăratul Botaniat, s-a iscat neînțelegere între oameni. Unii îl cinsteau mai mult pe Vasile cel Mare, zicând că este înalt la cuvânt, că era fire hotărâtă și nu era stăpânit de nici un lucru pământesc dar îl pogorau pe dumnezeiescul Gură de Aur, zicând că ar fi fost potrivit lui Vasile cel Mare, pentru că ierta prea lesne și îndemna la pocăință. Alții înălțau pe acest dumnezeiesc Ioan Gură-de-Aur, zicând că este mai omenească învățătura lui. Alții înclinau spre dumnezeiescul Grigorie zicând că biruie pe toți și stă mai presus decât Vasile și Ioan. Se ajunsese ca lumea să fie împărțită în trei: unii se numeau Ioaniteni, alții Vasiliteni și alții Grigoriteni.

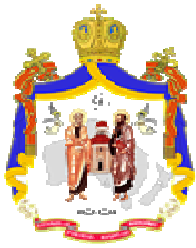
După câțiva ani, Sfinții aceștia s-au arătat unul câte unul, după aceea câte tri împreună, aieva, iar nu în vis, arhierelui care păstora atunci cetatea Evhaitenilor, care se numea Ioan. Sfinții au grăit într-un glas către dânsul: “noi, precum vezi, la Dumnezeu una suntem și nici o împotrivire sau vrajbă nu este între noi. Ci fiecare la timpul său, îndemnați fiind de Duhul Sfânt, am scris învățătui pentru mântuirea oamenilor. Cum ne-a insuflat Duhul Sfânt, așa am învățat. Nu este întru noi, unul întâi și altul al doilea, și de vei chema pe unul, vin și ceilalți doi. Drept aceea, scoală-te, de poruncește celor ce se privesc, să nu se mai certe pentru noi. Că voința noastră a fost aceasta, -și cât am fost vii și după ce am răposat, -ca să împăcăm și să aducem lumea la unire. Împreunează-ne într-o singură zi și ne prăznuiește cu bună cuviință.” Acestea zicând, s-a părut că se suie iarăși la ceruri, îmbrăcați în lumină nespusă și chemându-se unul pe altul, pe nume.

Minunatul om, care a fost Ioan Evhaitul, după ce se sculă, făcu așa cum i s-a poruncit de Sfinți, potolind mulțimea și pe cei ce se prigoneau. El a dat Bisericii sărbătoarea aceasta, spre a fi prăznuită. Și iată gândul acestui om: cunoscând că luna ianuarie îi are pe toți cei trei Sfinți: pe întâi pe Vasile cel Mare, pe douăzeci și cinci pe Dumnezeiescul Grigorie și pe douăzeci și șapte pe Dumnezeiescul Ioan Gură de Aur, i-a împreunat la un loc, în ziua a treizecea, împodobindu-le slujba cu canoane, cu tropare și cu cuvinte de laudă, așa cum li se cădea.

Sfântul Ioan Gură de Aur a întrecut cu graiul pe toți filozofii Elinilor, mai ales cu privire la adâncimea gândurilor și la dulceața și înflorirea graiului. A tâlcuit Sfânta Scriptură și a propovăduit Evanghelia cu folos ca nimeni altul.

Sfântul Vasile cel Mare a intercut cu scrierile sale nu numai pe înțelepții din zilele lui, ci și pe cei vechi. Străbătând toată învățătura, era stăpân pe toată știința; se folosea de toată filosofia înțeleaptă, în lucrările sale, și sporea întru cunoștința tainelor Dumnezești. S-a suit în scaunul arhieriei când avea patruzeci de ani și a cărmuit Biserica timp de cinci ani.

Sfântul Grigorie Cuvântătorul de Dumnezeu întrecuse cu strălucirile viețuirii sale pe toți cei iscusiți în faptă. A ajuns la atâta înălțime de teologie, că biruia pe toți prin înțelepciunea cuvântărilor și a învățăturilor sale. Drept aceea a câștigat și numele de Teologul, adică de Dumnezeu Cuvântătorul. A viețuit pe pământ optzeci de ani și a păstorit Biserica din Constantinopol doisprezece ani.

Anul omagial al Crezului Ortodox al Autocefaliei Românești

Urmare a adresei nr.3630/2009 a Patriarhiei Române, vă aducem la cunoștință că la propunerea Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, Sfântul Sinod a aprobat ca anul 2010 să fie proclamat “Anul omagial al Crezului Ortodox al Autocefaliei Românești”.

De aceea, și în parohia noastră, în cursul anului 2010, pe lângă predicile și catehezele duminicilor și sărbătorilor de rând vom susține predici, comunicări și cateheze pe marginea acestei teme.

Calendarul Creștin Ortodox pe anul 2010

Joi, 30.12.2009, au sosit, la parohie, calendarele bisericești pe anul 2010. Vă anunțăm că este prima ediție tipărită, în condiții grafice deosebite, de Eparhia noastră. Împună cu calendarele a sosit și primul număr, din seria nouă, a revistei “Altarul Străbun”- revista Episcopiei Ortodoxe Române a Australiei și Noii Zeelande. În acest număr veți găsi multe subiecte interesante.

Calendarele și revista le puteți cumpăra de la pangarul bisericii. Vă așteptăm!

1 Ianuarie 2010- Zi liturgică deosebită

Vineri 1 Ianuarie începând cu ora 9:30, vă așteptăm la biserică. Această zi este cu totul specială pentru toți creștinii, nu pentru că este Anul Nou, ci pentru că în această zi prăznuim două evenimente deosebite: Tăierea împrejur cea după Trup a Domnului și ziua Sfântului Vasile cel Mare.

În acest sens vom începe ziua liturgică cu Acatistul Sfântului Vasile cel Mare, urmat de Liturghia Sfântului Vasile cel Mare, apoi citirea Moliftelor Sfântului Vasile cel Mare, pentru ca la sfârșit să săvârșim slujba de Te Deum, mulțumind lui Dumnezeu pentru toate bunătățile revărsate asupra noastră în cursul anului ce a trecut.

Mulțumiri de la colindători

Grupul de colindători, care a trecut pe la casele dumneavoastră înainte de sărbătoarea Nașterii Domnului Hristos ține să mulțumească, în mod deosebit, tuturor celor care i-au primit.

Mulțumim foarte mult familiilor: Răduși, Afendulis și Dumitru pentru implicarea deosebită și ajutorul acordat pentru transportul copiilor.

Vă transmitem pe această cale că s-a strâns suma **de 935 \$**, sumă care a intrat în contul bisericii.

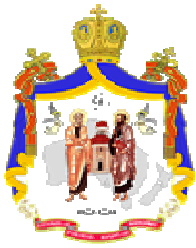
Vă mulțumim și sperăm să ne primiți și la anul care vine.

Programul de sfințire a caselor cu aghiasmă mare

Pentru a putea ajunge și în localitățile mai îndepărtate de Wellington, Palmestorn North sau Dannvirke, vom începe să venim pe la casele dumneavoastră începând cu seara zilei de 4 ianuarie.

Astfel că, în câteva seri sperăm să ajungem pe la fiecare familie care dorește ca preotul să intre în casa sa și să stropască cu aghiasmă mare.

Vă vom anunța zilnic zona în care ne aflăm și ziua în care vom ajunge pe la fiecare. În principiu vom urma același program pe care l-am avut cu copiii când am mers cu colindul. În fiecare seară după orele 17:00(5 pm.) vom sosi în casele dumneavoastră.

Să învățăm o rugăciune!

Ghicitori:

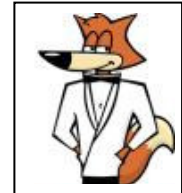

Rugăciunea copilului înainte de culcare

Mulțumesc Doamne Iisuse,
 Pentru ziua ce-a trecut ,
 Pentru ca-i vegheat și nimeni
 Nici un rău nu ne-a facut!

Mulțumesc pentru tăticu,
 Pentru dulcea mama mea
 Pentru pâinea de la masa
 Pentru toată grija Ta!
 Amin!

**1. Are-o coadă înfioată,
 Hoată este și șireată;
 Dar e vai de coada ei,
 Când dă peste Grivei.
 (Vulpea)**

**2. Tortul, untul, fripturica
 Le-a vârât în el mămica,
 Pare un dulap vopsit,
 Înăuntru-i ger cumplit
 (Frigiderul)**

Povestiri cu tâlc:

4. Patru piersici

Odată, un țăran a vrut să-i încerce pe cei patru fii ai săi. I-a chemat dimineața la el și i-a dat fiecăruia câte o piersică. A plecat apoi la câmp, lăsându-i să-și vadă de treburi și să-și împartă ziua cum cred ei de cuviință. Seara însă, când s-a întors, i-a chemat pe toți patru și la întreat pe cel mai mare:

- Spune-mi, ce-ai facut cu piersica ta?

- Ce să fac, tată, am mâncat-o și-ți mulțumesc. A fost bună. Am luat apoi sâmburele, l-am plantat în spatele casei, am udat locul și nădăjduiesc să crească acolo un piersic frumos și roditor.

- Bine ai făcut, băiatul tatii, sigur tu o sa ajungi un bun gospodar.
 Dar tu, îi zise celui de-al doilea, ce-ai facut cu piersica ta?

- Am mâncat-o. A fost așa bună, coaptă și fragedă ...

- Și apoi?

- Păi, am aruncat sâmburele și m-am dus la mama să-i mai cer câteva, că tare bune erau.

- Fiule, zise atunci omul cu întristare în glas, ai grijă să nu ajungi un om lacom "lacomul mai mult pierde și leneșul mai mult aleargă" Dar ție ți-a plăcut piersica, a fost bună? - l-a întreat țăranul și pe cel de-al treilea fiu al său.

- Nu știu.

- Cum nu știi, da' ce-ai făcut cu ea?

- Am vândut-o. M-am dus cu ea în târg și am dat-o cu zece bani. Uite-i!

- Fiule, tu sigur o să ajungi mare negustor, dar ai grijă că nu sunt toate de vânzare în viață; mai ales ce ai primit de la părinți. În sfârșit, țăranul l-a întreat și pe ultimul băiat, cel mai mic dintre toți.

- Dar ție ți-a plăcut piersica?

- Nici eu nu știu, tătucă.

- Cum, și tu ai vândut-o?

- Nu, tată. Eu m-am dus în vizită la prietenul meu de peste drum, care e bolnav, și i-am dus-o lui. S-a bucurat mult pentru ea și mi-a mulțumit din suflet. Cu lacrimi în ochi, tatăl și-a luat copilașul pe genunchi și i-a spus:

- Nu știu ce te vei face tu în viață, dar știu că, indiferent ce drum vei urma, vei fi un bun creștin și asta e tot ce contează.